

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχόλην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρῶσθον εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ
Ἐσωτερικοῦ :   **Ἐξωτερικοῦ :**
 Ἐτησίᾳ . . . . . δρ. 8.—   Ἐτησίᾳ . . . . . φρ. 10.—
 Ἑξαμηνίως 4,50   Ἑξαμηνίως 5,50
 Τριμηνίως 2,50   Τριμηνίως . . . . . 3.—
 Αἱ ἀποστολαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ῃν ἡμέστην μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1878
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
 Διὰ τῶν Πρακτικῶν, Ἑσπερ. λ. 10. Ἑσπερ. λ. 15
 Φύλλα προηγουμένως ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
 τιμῶνται ἑκαστὸν λεπ. 25
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὅδος Ἐφραίμου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον

Περίοδος Β'.—Τόμος 21ος

Ἐν Ἀθήναις, 27 Σεπτεμβρίου 1914

Ἔτος 36ον.—Ἀριθ. 43

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΣΥΜΕΣ ΣΙΑΡΣΕΛ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΡΙΣΑΝΕΛ

Μετά τὴν αἰχμαλωσίαν.

Ἄς κρίσωμεν τοὺς φίλους μας, ταξιδεύοντας πρὸς τὴν Κιζικουλίαν μὲ τὸ μεγάλο καραβὶν τοῦ Ἐβραίου Σιμωνος, καὶ ἄς διηγηθῶμεν τί ἀπέβηκεν ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ρισανέλ μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Λουλοῦ εἰς τὰ βουνὰ τοῦ Σικυπ-ἔλ-Τρέζ.

Ὅταν ὁ κ. Ρισανέλ ἀντιλήφθη τὴν ἀπουσίαν τοῦ υἱοῦ του καὶ τοῦ Γζούλη, κατ' ἀρχὴν δὲν ἐνόησεν ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ νέου δυστυχήματος ποῦ τὸν ἐπληρώσαν ὑπέθεσεν ὅτι ὁ Λουλός, παρκοῦρσις ἀπὸ τὴν ρανίαν τοῦ κυνηγίου, θ' ἀπεπικρόνθη πολὺ ἀπὸ τὸν ὄμιλον, καταδικάζων τὸν λαγὸν του, καὶ διάταξεν τοὺς ἀνδράς του νὰ σταθῶν καὶ νὰ περιμενεύσιν.

Ἄλλ' ὅταν οἱ δυστυχημένοι γονεῖς εἰ-

δαν τὸν ἤμιον νὰ δῶν, χωρὶς νὰ εὑρεθῶν τὰ παιδιὰ, μὲ ἄλλας τὰς ἐρευνας ποῦ ἐγένον εἰς τὴν περιόχην, ἐνόησαν τέλος ὅτι ὁ υἱὸς των ἀπῆρχθη, καὶ πιθανώτατα μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν ἰδίων Ἰθαγενῶν, τοὺς ὁποίους εἶχαν παραλάβῃ ὡς σωμα-τρούλακας.

Ὁ ἄδελφος ἀπέβηκε τὸ ἐγγύημα εἰς λιγυτὰς Μαροινίους. Ὁ ἑκατομμυριοῦχος ὅμως ἐσυλλογισθῆ ἀμέσως τὸν πρῶτον γραμματέα του. Μήπως αὐτὸς δὲν τὸν ἐπρόδωσεν ἐπὶ τῆς θαλασσοῦ; Αὐτὸς λοιπὸν καὶ ἡ συμμορία του θὰ τοὺς εἶχαν παρακολουθήσῃ μακρόθεν καὶ θὰ ἤρπασαν τὸν Λουλό. Ἄλλως καὶ ἡ σύγχρονος ἐξαφάνισις τοῦ Γζούλη τὸ ἐπέβεβαίονε.

— Ἀλλοίμονο! ἔλεγεν ὁ δυστυχημένος πατέρας, κλαίων· οἱ κακοῦργοι ἐμάντευσαν, ὅτι ὁ νέος εἶχαν ἐπάνω του χρήματα, καὶ τοὺς ἐπίσταν καὶ τοὺς δύο.

Ἡ κυρία Ρισανέλ, μὲ ὄλην τὴν τὴν ἀπάθειαν, δὲν κατήρθωσεν νὰ κρατηθῇ εἰς τὸ νέον τοῦτο δυστύχημα καὶ, διὰ πρῶτην φοράν εἰς τὴν ζωὴν τῆς, ἐτόλμησεν νὰ ἐπιπλήξῃ τὸν σύζυγον.

— Βλέπετε, τῷ ἔλεγε κλαίουσα, τί παθαίνουμε μὲ τῆς τρελλές σου ιδέας; . . . Νὰ τώρα ὁ Λουλό μας χαμένος . . . αἰχμάλωτος . . . καὶ ποῖος ξέρει τί ἄλλο, χειρότερο . . . Μὰ εἶνε φοβερό! εἶνε φοβερό!

Καὶ ἡ δυστυχημένη μητέρα ἔκλαιγε σπαρακτικὰ. (*)

Ὁ ἑκατομμυριοῦχος ἦτο τόσον λυπημένος καὶ αὐτὸς, ὥστε δὲν ἐθύμωσε διόλου μὲ τὴν πρῶτην αὐτὴν ἐξέγερσιν τῆς εὐπειθοῦς συζύγου του. Ἄλλως τὸ μόνον ποῦ ἐσυλλογιζέτο τώρα, ἦτο νὰ κάμῃ τὰ πάντα διὰ νὰ ἐπανέβρῃ τὸν Λουλό καὶ τὸν Γζούλην.

— Ἐἶνε παντοδύναμος ὁποῖος σκορπίζει χρυσάφι μὲ τῆς χουφτες, ἔλεγε. Μὴν ἀπελπίζεσαι, γυναῖκα. Θὰ τοὺς βροῦμε!

Ἐφαντασθῆτε τὴν κατάληξιν καὶ τὸν τρόπον τῶν δυστυχῶν γονέων! (Σελ. 314, στ. γ')

Ὁ κ. Ρισανέλ ἐσυμφώνησεν μὲ τὸν ὀδῶν, ὅτι τὸ καλλίτερον ποῦ εἶχαν νὰ κάμουν, ἦτο νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ Μαρρακί, ἀπὸ τὸ ὅποῖον δὲν ἀπέχον εἰμὴ ὀλίγας ὠ-ρας. Ἐκεῖ θὰ κτετείνοντο πρὸς τὸν δικαιοκτῆν τῆς πόλεως καὶ, διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Γαλλικοῦ Προξένου, θὰ ἐστελλόντο στρατιῶται, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀστυνομίας, νὰ διατρέξουν τὴν χώραν καὶ νὰ ἐπανεύρουν τὸν Λουλό.

Δυστυχῶς, ὅταν ἐφθάσαν εἰς τὸ Μαρρακί καὶ ἠθέλησαν ἐκεῖ νὰ ἐτελέσουν αὐτὸ τὸ σχέδιον, ὁ ἑκατομμυριοῦχος εὐρέθη πρὸ δυσχερείων ἀνυπερέβλητων. Ὁ Γάλλος Προξένος δὲν ὑπεσθῆριξεν μὲ ἀρετὴν ἐπιμονὴν τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Ρισανέλ, ὁ δὲ παστὴς δικαιοκτῆς, μὲ τὴν συνήθη ελιγωρίαν καὶ ἀναβλητικότητα τῶν Ἀνατολι-τῶν, τῷ ἔκαμνε μὲν πάντοτε ὠραίας ὑποσχέσεις, ἀλλὰ καθημέραν ἀνέββαλλε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τὴν ἐπαύριον.

Ἐκτὸς τούτου, ὁ δυστυχημένος πατέρας ἤρχετο εἰς πολὺ ἀκατάκλληλον σιγ-μὴν. Ὅσοι οἱ διαθέσιμοι ἀνδράς καὶ ὄσοι οἱ ἵπποι εἶχαν ἀπέβη, ἐξητῆσθον ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου διὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μπού Χαμαρά. Τέλος, δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸ Μαρρακί Τραπεζα, οὔτε

* Ὁ ἀποσταλμένος τοῦ κ. Διὸς ἐφῆκε ἐπὶ τὰ ἔγνη τοῦ ἑκατομμυριοῦχοι. (Σελ. 314, στ. α')

(*) Ἦτο εἰκόνα πραγμ. φύλλου, σελ. 310.

έμποροι αρνάτα πλούσιοι ώστε να δανείσουν εις τον κ. Ρισανέλ τα χρήματα που του έχρειάζοντο, διά να γαλιθάνισθ' ὀλίγον ἢ μαροκινὴ αὐτὴ ἀπίθεια.

Ο κύριος καὶ ἡ κυρία Ρισανέλ ἐδεδήσαν. ἐφιμώθησαν...

ἀγώνων, ὁ κ. Ρισανέλ ἔχασε τὴν ὑπομονήν καὶ ἀφείκει να εὐχὴ ἀπὸ τὴν μικρὴν αὐτὴν πόλιν, ὅπου δὲν ὑπῆρχε τίποτε, διὰ τὴν Καζαμπλάνκαν.

Τὴν ἐβεβαίωσαν, ὅτι ἐκεῖ θὰ εὕρισκε Προξένον δραστηριώτερον, χρήματα ὅσα ἤθελε καὶ ἀνθρώπους προθύμους.

Ἦτο πολὺ κακὴ αὕτῃ ἡ ἀνυπομονή, διότι ὁ βασιλεὺς τοῦ μπισκότου ἐφυγέν ἀπὸ τὸ Μαρρακὲν ἀκριβῶς τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὅποιαν ἐφθασεν ἐκεῖ ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Κατακτητοῦ, κομιστὴς τοῦ τελεσιγράφου, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐζήτηε, καθὼς γνωρίζομεν, δέκα ἑκατομμύρια ὡς λύτρα τοῦ Λουλού.

Βεβαίως, ὁ κ. Ρισανέλ δὲν θὰ ἐδίσταζεν οὔτε στιγμήν νὰ θυσιάσῃ αὐτὸ τὸ ποσὸν διὰ νὰ σώσῃ τὸν υἱὸν του. Ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον ἐκεῖ, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἐπιστολήν...

Ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ κ. Διὸς ἐπάτη ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ ἑκατομμυριούχου ἄλλὰ δὲν κατώρθωσε νὰ τὸν εἰρῆ πρό τῆς ἀφίξεώς του εἰς Καζαμπλάνκαν. Δηλαδή, μετὰ εἴκοσι ἑξαήμερας ἡμέρας, ἀπὸ τῆς σιλοακίσεως τοῦ Λουλού καὶ τοῦ Τζούλη εἰς τὸ Κατηραμένον Κασμπῆ!

Ἡ ἐπιστολή. Ἰδοὺ τώρα ὑπὸ ποίας περιστάσεις ἐλήθη ἢ φεθερὰ ἐπιστολή.

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ρισανέλ, ἀρχιθόντες εἰς τὴν Καζαμπλάνκαν, ἔτυχον προθύμου καὶ ἐγκαρδίου φιλοξενίας εἰς τὸ ἐκεῖ Γαλλικὸν Προξένεϊον.

Χάρις εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Προξένου, τὸ ἀρχικὸν σγέδιον ἐπραγματοποιεῖτο. Ἐντὸς δύο ἡμερῶν, ὁ διευθύνων τὴν ἀστυνομίαν κἀὶδ, δέλεασθεῖς καὶ ἀπὸ ἐν γενναίον φιλοδωρήμα, εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὸν κ. Ρισανέλ ὅλην τὴν συνδρομὴν του.

Ἀμέσως ἐσχηματίσθη ἀρχὴ ἀπὸ τριάντα Μαροκινούς, μὲ καλὰ ἄλογα καὶ καλὰ ὄπλα, τὸ ὅποιον ἐτίθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἐγγυητοῦ ἀρχηγοῦ, γνωρίζοντος κα-

κὼς τὸν τόπον, ὅπου εἶχεν ἀρπάξῃ ὁ Λουλού. Ὁ ἀνθρώπος αὗτός, ὀλιγόλογος, ἐπιφυλακτικὸς, ἐφαίνετο ὡς νὰ ἤξευρε πολὺ περισσότερα ἀφ' ὅσα ἤθελε νὰ εἶπῃ, καὶ ἐβεβαίωσε μόνον ὅτι θὰ εὕρισκε καὶ θὰ ἔφερε τὸν μικρὸν Γαλλον ἀσφαλῶς. Τὰ πάντα λοιπὸν ἦσαν ἀποφασισμένα καὶ τὸ μικρὸν στρατεύμα θὰ ἐξελίκεται τὴν ἐπαύριον μὲ τὴν ἀνατολήν τοῦ ἡλίου.

Ὁ κ. Ρισανέλ, μολοντὶ παράλυτος, ἐδήλωσεν ὅτι θὰ τὸ ἤκολούθει. Μόνῃ ἡ κ. Ρισανέλ, εἰς τὸ Προξένεϊον, θὰ ἐπεριμένα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκστρατείας. Ὁ ἑκατομμυριούχος εἶχε δοκιμάσῃ καὶ τὴν κάμηλον, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἤκολούθει τὸς στρατιώτας του. Διὰ πρώτην φοράν, ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶχε χάσῃ τὸν υἱὸν του, ὁ βασιλεὺς τοῦ μπισκότου ἤρρισε νὰ ἐπιβῆ, τοῦ ἑκατομμυριούχου ἑκατομμύρια ὡς λύτρα τοῦ Λουλού.

Κλεισμένος εἰς τὸ δωμάτιόν του, εἰς τὸ Προξένεϊον, τὴν προηγουμένην τῆς ἀναχωρήσεως νύκτα, ὁ ἑκατομμυριούχος ἐνεθάρρυνε τὴν σύζυγόν του, βεβαιώνων αὐτὴν ὅτι θὰ ἐπέστρεφε μετ' ὀλίγον μὲ τὸν υἱὸν της.

— Ἀπὸ τὸ στόμα σου καὶ τ' αὐτοῦ Θεοῦ ταῦτί! ἔλεγεν ἡ δυστυχισμένη μητέρα. Καθισμένος εἰς τὴν πολυθρόναν του, ὁ παράλυτικός ἐκύτταξε γύρω του, διὰ νὰ ἰδῇ μὴν ἐλησμονήσῃ τίποτε διὰ τὸ ταξίδι, ὅταν ἔξαρνα τὰ μάτια του ἐσταμάτησαν εἰς τὸ πάτωμα, ἐπάνω εἰς ἕνα ἄσπρο χαρτί, διπλασμένον εἰς τέσσαρα ἐν εἶδη ἐπιστολῆς.

— Μπᾶ! ἔκαμε κύτταξε ἐκεῖ, γυναικα, κοντὶ ἐστὶ παράθυρο. Τί εἶνε αὐτό; .. γράμμα!

— Γράμμα! ἀνέκραξεν ἡ κ. Ρισανέλ ὠργισσα, ἀδύνατον! Ἐέρσις, ὅτι ἐδῶ τὰ γράμματα εἶνε σπίνια καὶ σπουδαία, καὶ ὅτι οἱ γραμματοκομιστὰὶ μᾶς τὰ δίδουν πάντοτε εἰς χεῖρα. Πού βρέθηκε αὐτό. Καὶ λέγουσα αὐτὰ, ἡ μητέρα ἐπῆκωσε τὸ χαρτί. Ἀλλὰ φαντασθῆτε τὴν συγκίνησιν τῆς, ὅταν ἀνεγνώρισε εὐθὺς, ἀπέβη, τὸ γράμμα τὸν υἱὸν της!

— Ναι, καὶ .. ἐφίθουσε, δίδουσα τὴν ἐπιστολήν εἰς τὸν σύζυγόν της, χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ τὴν ἀνοίξῃ. Εἶνε τοῦ Λουλού. Ὁ ἑκατομμυριούχος ἤρρασε τὸ χαρτί ἀπὸ τὰ χεῖρα της καὶ μὲ πυρετώδη ἀγωνίαν ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολήν που εἶχε γράψῃ ὁ Λουλού εἰς τὸ Κατηραμένον Κασμπῆ καὶ ὑπαγόρευσεν τοῦ κ. Διὸς. Τὴν ἐνθουσιάσθη. ἔλεγεν, ὅτι ἐν ὁ μαρμαίτου του δὲν ἐπλήθυνεν ἐντὸς τῆς προθεσμίας, ὅτι ἔχανε πρῶτα ταῦτί καὶ ἔπειτα τὸ κεφάλι του.

Φαντασθῆτε τὴν κατόπληξιν καὶ τὸν τρόμον τῶν δυστυχῶν γονέων! Εἰς τὸν ἴδιον φάκελλον ὑπῆρχε καὶ μίαν μακρὰ ἐπιστολήν τοῦ Κατακτητοῦ, διὰ τῆς ὁποίας τοῖς ἔλεγε, λεπτομερῶς πῶς ἔπρεπε νὰ κάμουν, ὥριζε τὰς προθεσμίας καὶ ὑπαδείκνυε τὸ μῆρὸς ὅπου ἔπρεπε νὰ πληρωθοῦν τὰ δέκα ἑκατομμύρια.

Ἡ πρώτη ἐρώτησις τῆς κυρίας Ρισανέλ ἦτο:

- Πόσος τοῦ μὴνός ἔχομε σήμερα;
- Δεκαένεκα, ἀπεκρίθη ὁ πατέρας.
- Ἔχομε λοιπὸν καιρὸν...
- Μα βεβηκότατα. Πρόκειται, λέει, νὰ εὕρισκόμεθα κάθε βράδυ, ἐπὶ δέκα, ἀπὸ τὰς 20 τοῦ μὴνός ἐπὶν Κουμπια, ἐπὶ βουνὰ τοῦ Δεμουλέτ, ὅταν θὰ γίνεται ἐμποροπανήγυρις ἐπὶ Σαφρὶ. Ἐνας ἀνθρώπος, λέγει, θὰ μὲ περιμένῃ ἐκεῖ. Ὁ καὶ τοῦ μετρησῶ τὰ δέκα ἑκατομμύρια καὶ θὰ μοῦ δώσῃ τὸ παιδί. Λοιπὸν ἔχομε καιρὸν.
- Τί χαρὰ! ἀνέκραξεν ἡ κυρία Ρισανέλ. Θὰ ξαναἶδομε τὸ Λουλού μας!
- Ἐννοεῖται! Καὶ τρελλὰς ἀπὸ τὴν χαρὰν του, χωρὶς νὰ συλλογισθῇ οὔτε στιγμήν τὸ τεράστιον ποσὸν που ἔπρεπε νὰ πληρωσῃ, ὁ κ. Ρισανέλ ἐξήγησεν εἰς τὴν σύζυγόν του, ὅτι ἡ ἐπιστολή αὕτῃ δὲν ἐτροποποιεῖ ποσῶς τὸ ἀρχικὸν σγέδιόν του.

Ἐνεγνώρισε τὸ πρῶν μὲ τὴν ἀκολουθίαν του, ἀλλὰ καὶ ἡ κυρία Ρισανέλ θὰ τὸν συνοΐδουσε.

(Ἐπεται συνέχεια)

Ἰδοὺ μίαν εἰδοποίησιν...

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ (Συνέχεια ἴδε σελ. 811)

Εἰς τὰς ἑνδεκα, οἱ τρεῖς ἐργάται ἐφυγαν διὰ νὰ εὐχέον. Ἐνα τέταρτον μέλις μετὰ τὴν ἀναχώρησίν των, ἐπέστρεψεν οἱ δύο ἀπὸ αὐτούς μὲ ἄλλα ἐργαλεῖα καὶ κατέβησαν πάλιν εἰς τὸ ὑπόγειον. Ὁ Ἐρβελίν δὲν τοὺς εἶδε νὰ βγῶν. Τὸ μεσημέρι ὅμως, μὲ μεγάλην του ἐκπλήξιν, εἶδε τοὺς τρεῖς πρώτους ἐργάτας, οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ ἔφαγον βέδια, ἐπέστρεψαν ἡσύχως, καπιζόντες τὰ σιγαρέττα των!

Ἄλλοι δύο λοιπὸν εἶχαν ἔλθῃ καὶ εἶχαν ἀνακαταυθῆ μὲ τοὺς τρεῖς πρώτους! Εἰς τὰς δύο ὅμως, ἡ ἐπισκευὴ ἐτελείωσε καὶ οἱ τρεῖς ἐργάται ἐφυγαν. Ὁ τέταρτος λοιπὸν καὶ ὁ πέμπτος; Τί εἶχαν γίνῃ αὐτοῖ;

Ὁ Ἐρβελίν ἐνόησεν. Ἡ συμμορία τοῦ Πλὸν εἶχε προκαλέσῃ τὴν πλημμύραν τοῦ ὑπογείου διὰ νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὰ μπαϊνο-θγάλακα τῶν ἀληθινῶν ἐργατῶν καὶ νὰ εἰσαγάγῃ, δύο ἰδιώκους τῆς καταργαρίου μ' ἐργαλεῖα διαρρηκτῶν.

Ὁ ἀστυνομικός ἦ-ξέυρεν ἤδη ἀρκετὰ. Κ' ἐπιστρέψας εἰς τὴν Διεύθυνσιν, συνωμύλησεν ὀλίγον μὲ τὸν κ. Κράμπ. — Νομίζω, τοῦ εἶπεν, ὅτι οἱ δύο λοιπόδοι που μπήκαν ἐπὶ ὑπόγειον τοῦ σπιτιοῦ ἐκεῖνου, εἶνε ὁ Μπογιατζῆς καὶ ὁ Μαχαίρας. Δὲν εἶδα ὅμως τὸν τρίτον που ἔπρεπε νὰ εἶνε μαζί τους, τὸν «Ἄλλον».

— Καὶ πῶς εἶνε αὐτὸς ὁ τρίτος, αὐτὸς ὁ «Ἄλλος»;

— Δὲν τὸν ἐγνώρισα ἀκόμη, κύριε προϊστάμενε! ἐλπίζω ὅμως, ὅτι ἀπὸψε θὰ τὸν γνωρίσω.

Ὁ κ. Κράμπ συννενοήθη τότε μὲ τὸν κ. Λαρόζ, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ληφθοῦν μέτρα συντά, ἀλλὰ δραστήρια.

Ὁ Ἐρβελίν ἀπησχολήθη ὅλην τὴν ἡμέραν μὲ τὴν νεὰν αὐτὴν ἀποστολήν, τὴν ὅποιαν θὰ διεύθυνε μετὰ τοῦ Δουβῆλ. Ἐξήτασεν ὅλας τῆς τὰς λεπτομερείας, προσέβλεψεν ὅλας τὰς πιθανότητας καὶ ἔλαβε ἐνάλογα μέτρα.

Ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα, ἀστυφύλακες ἦσαν σκορπισμένοι εἰς ὅλην τὴν συνοικίαν, ἐτοιμοὶ νὰ προστρέξουν μὲ τὸ πρῶτον σύνθημα. Ὁ Ἐρβελίν, ὁ Δουβῆλ καὶ ὁ συναδέλφος

τοῦ Φερράν, ἐπερίμεναν τὴν ὥραν, περιφερόμενοι ἀνά τὸ βουλευτῆριον τῆς Σεβαστουπόλεως, μὲ φρόνον καὶ μὲ ψηλὸν κάππελο, ὡς κύριοι τοῦ κόσμου ἐξερχόμενοι ἀπὸ καμρίαν ἐσπεριδα. Ἡ περιβολὴ αὕτῃ εἶχε τὸν λόγον της: Ὁ Ἐρβελίν δὲν ἐλησμονεῖ, ὅτι τὸ Γαϊδουράγκαθο καὶ ὁ Λέλεκας θὰ παρεφύλατταν ἀπέβη ἔπρεπε λοιπὸν νὰ συλληφθοῦν μὲ τρόπον εἰ δὲ αὐτοὶ κατάσκοποι, πρὶν προσβάσκειν νὰ εἰδοποιήσουν τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὸ ὑπόγειον.

Οἱ τρεῖς ἀστυνομικοὶ, φθάσαντες εἰς τὴν ἐδὸν Ρεωμόρου, περὶ τὴν μίαν μετὰ τὰ μεσάνυκτα, εἶδαν τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς δύο κατακόπους, κρυμμένον εἰς τὴν σκοτεινὴν γωνίαν ἐνὸς σπιτιοῦ. Τοῦ ἀπήγγυοναν γελῶντες μίαν ἀστεϊότητα, πρὸς τὴν ὅποιαν ἀπήγγυοναν ἑλκείνος μὲ μίαν ὄβριον. Συγγνώμῃ ἐσφύριξε δυνατὰ, διὰ νὰ ἔλθῃ, ὁ σύντροφός του. Ἀλλὰ τὴν στιγμήν που ἐφθάνεν αὐτόν, ἔτρεξαν δύο ἀστυφύλακες, καὶ ἐνριπῆ ὀφθαλμοῦ, ὁ Λέλεκας καὶ τὸ Γαϊδουράγκαθο συνελήφθησαν καὶ ὠδηγήθησαν εἰς τὸ τμήμα.

Δὲν ὑπῆρχε πλέον εἰδὸς συνθήματος ἐξῶθεν. Ἡμποροῦσαν νὰ περιμένουν μὲ ὑπομονὴν τὴν ἐξέοδον τῶν κλεπτῶν, φερταρμένων τὴν λεῖαν των.

Ἐν τούτοις οἱ τρεῖς ἀστυνομικοὶ ἤρρισαν νύχτομονοῦν, μολοντὶ ἐγνώριζαν, ὅτι εἰς τὸ ὑπόγειον ἡ ἐργασία δὲν ἦτο εὐκόλος. Οἱ κλέπται θὰ ἀνέβαιναν εἰς τὸ ἀργυραμοιβαῖον διατροπῶντες τὸν θέλον τοῦ ὑπογείου καὶ αὐτὸ βέβαια ἀπαιτοῦσεν ὥραν πολλήν.

Ἐπιτέλους, εἰς τὰς τρεῖς ἀκριβῶς ἢ βραδεία νύκτα τοῦ Παρισιοῦ, ἡκούσθη ἕνας κρότος ὁ θυρωρὸς, μισοκοιμισμένος, εἶχε τραβήξῃ τὸ σχοινὶ τοῦ σύρτου καὶ ἀπὸ τὴν μεγάλην θύραν τῆς οἰκίας δύο ἐργάται ὑδραυλικοὶ ἐξήλθον μὲ ὄλην τὴν ἡσυχίαν. Ἀμέσως ἐπέπεσαν τέσσαρες ἀστυφύλακες καὶ τοὺς συνέλαβον μεθ' ἑλάς των τὰς διαμαρτυρίας.

— Θὰ τὰ ποῦμε ἐπὶ τὸ Τμήμα, εἶπεν ὁ Ἐρβελίν, ὁ ὅποιος εὐσύτησεν εἰς τοὺς ἀστυφύλακας νὰ προσέγουν, ὥστε οἱ δύο ἐργάται νὰ μὴ πετάξουν τίποτε εἰς τὸν δρόμον.

— Νὰ πετάξωμε τί; εἶπεν εἰρωνικῶς ὁ Μαχαίρας; δὲν ἔχομε τίποτε που νὰ μᾶς ἐνοχλῇ.

Εἰς τὸ Τμήμα τοὺς ἠρσύνθησαν ἐπιμελῶς, ἀλλὰ πραγματὶ δὲν ἦσαν ἐπάνω τῶν τίποτε, οὔτε τίτλους, οὔτε χρυσίφι, οὔτε ἀσημί.

— Χμ, χμ! ἔκαμεν ὁ Δουβῆλ ἡ ἐπιχειρήσει ἦτο ἀνωτέρα τῶν δυνάμεων των δὲν κατώρθωσαν νὰ κλέψουν τίποτε.

— Τότε ἀφίσιε, μάς, εἶπεν ὁ Μπογιατζῆς; βλέπετε πολὺ καλὰ πῶς δὲν εἶμαστε κλέφτες.

— Ἄ μπᾶ! ἀπεκρίθη ὁ Ἐρβελίν δὲν βγάξουν ἐξῶ ἐπὶ δρόμο, εἰς τὰς τρεῖς ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα, τιμίους ἀνθρώπους τὸν καὶ ὅσα ἴσως μπόρει νὰ κάμει κανένα κακὸ συναπάντημα. Γιὰ πῆτιε μάς ὅμως, τί ἐγείνει ὁ «Ἄλλος»;

— Ποῖς ἄλλος; δὲν ξέρω! ἀπεκρίθη ὁ Μπογιατζῆς.

— Δὲν θὰ μᾶς ποῦν τίποτε αὐτοὶ, εἶπεν ὁ Ἐρβελίν εἰς τὸν Δουβῆλ; ἄς πᾶμε νὰ ἰδοῦμε μόνον μάς!

Ἀκολουθοῦμενοι ἀπὸ τρεῖς ἄλλους ἀστυφύλακας, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν ἐδὸν Λαβερτυ καὶ κτυπήσαντες τὴν θύραν, ἐξυπνίσαν τὸν θυρωρὸν καὶ τοῦ εἶπαν τὰ διατρέχοντα. Κατῆλλον κατόπιν εἰς τὸ ὑπόγειον καὶ εἶδαν, ὅτι πραγματικῶς μίαν μεγάλην τρύπα εἶχεν ἀνοιχθῆ εἰς τὴν δρομὴν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α') Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κόστου Κελεμιῶν

	Ε	Η	ΑΒ	ΑΣ	ΜΙ
ΣΥ	ΡΕ	Ι	ΧΑΙ	ΛΙ	ΒΑ
ΚΟΥΜ	ΟΣ	ΩΝ	ΑΣ	ΜΙ	

Νὰ συναρμολογηθοῦν καὶ συλλαβαὶ αὐταὶ ὥστε νὰποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα πέντε Προσηγῶν.

β'. Γρόφος

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δεμιφίτου

Τ Τ Τ

γ') Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Θαλασποῦλι τοῦ Στόλου

Le père est gros,
Le fils est rouge,
La fille legère
S' en va au ciel.

Ἀήλωσις: Αἱ λύσεις—δανωδῆποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου,—συναδεύονται ὑπὸ ἐνός μόνον διακέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 41ου φύλλου

α') Ἀρσάκης, Καπλάνης, Ζίππας, Ζαφίρης, Σίνας, Βαρβάκης. — β.) Chacun pour soi, Dieu pour tous.

ΑΛΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,"

Αθήναι, 38 δόξ. Ψδρμίδου την 22αν Σεπτεμβρίου 1914.

ΜΕ μεγάλην μου ευχαρίστησιν έλαβα τήν ιδία- βασα τόν Κατανοήσιμον τού πρώτου έμπορικου Δελτίου Λαρίνας, τόν όποιον μου έστειλεν ό έν τών μαθητών φίλος μου Στάσος Γ. Μιχαηλί- δης. Μέγα "οδιαπλάστως" έκει μέσα! Οί περισσότεροι και οι καλύτεροι από τούς μαθη- τας εινε συνδρομητάί μου.

Χαριτωμένον τή γραμματεί σου, Νύμφη τού Αρμού, Ναί, τά έννα ταχυδρομικά τής πόλεως σας καταργούνται. υποθέτω όμως ότι και τό "Ο- θωμανικόν" δεν θάδύνηται την διακομήν του φυ- λαδέου, ένσωι πολλαχέσιον οι αγαστοι εινε ήμαθαί.

Έναί λέξεις, "Ηνω τού 1913" υπάρχουν εις όλας τάς γλώσσας; διατί μόνον εις την Έλληνι- κήν δεν πρέπει να υπάρχουν; Οί λαοί, βλάπεις, επικουνούν, και αλληλοδανείζονται. τάς λέξεις των, όπως τά προήντικα των γουρών των και τάς έφρασεις των. Καταχρησι μόνον δεν πρέπει να γίνεταί; να μη μεταμεριζώμεθα δηλαδή, χωρίς ανάγκην. Ήνας λέξεις, όταν υπάρχουν, εύχρηστοί και κοινά, αι αντίστοιχοί Έλληνικάί.

Εύχαριστώ δι' όσα γράφεις. Πουπουλένια, βέ- βαται, ό καλύτερος τρόπος διά να μη βοηθήσθης εις τάς δυσχερείς αυτές περιστάσεις, τού ήλοι σφεδόν οι έν τού "Εξωτερικού" μου εινε απο- κλεισμένοι, εινε να μω ένγραφή μερικώς νέους συνδρομητάς. Και τώρα με τό άνοιγμα τών Σχο- λείων, ίσως δεν θα εινε δύσκολον να τό κατορ- θώσθης.

Γραμματικώς, Νικητά, οι συνδρομητάί και οι άγορασταί μου εις την πόλιν σας έπιπλαπλα- σίασθησαν φέτος... με τό 3. Δεν νομίζεις όμως, ότι εις μίαν πόλιν, σαν την δικήν σας, έπρεπει να εινε πολύ περισσοτέρως; Έγώ νομίζω, ότι εινε μω πολύ να έλθουν και εις έκαστον, — άρκει να εργαστούν όλίγον οι ύπαρχοντες.

Άκούστε τι παράξενα όνειρα τού ειδεν ή φίλη μου Νέραν. "Ηνω, λέγει, κόρη τού Κατακτητού, ό όποιος, λέγει, εις προσπάθειά του πάλαι τού Σουλτάνου τήν Δουλού και τήν Τζούλν, και αυτή, λέγει, προσπαθούσε να τούς σώσθ από τά νόμιμα του. — Ποίς έξηγείταί αυτό τό όνειρον; Άπλούστατα. "Ο Δουλού εις τό Μαρσίον άρ- εσει τόσο πολύ εις την φίλην μου, ώστε... τόν βλέπει κ' εις τόν όπνον της.

Ο Ψδων μου ένθυμώσθ, σήμερα μίαν ληρω- μημένην ερώτησιν τού Σβυστού μας Κωνηλιού, ή όποια εδημοσιώθη εις τό δου φύλλον, άλλ' έμεινε χωρίς απάντησιν. Διότι κανείς δεν έστειλε την όρθήν. Λοιπόν, τό Σβυστό μας Κωνηλι ήρώτησε: "Τι κάμνον οι άνθρώπα Άπιστολοί εις τόν ουρανόν;" Απάντησι: "Μίαν δωδεκά- δα!" Μπορεί να τό άνοιθθ κανείς;

Πολύ με συνεκίνησεν ή επιστολή σου, Δοξα- ομένη Ρήμη. Ήσο λυπήθηκα την αδελφούλα σου δι' αυτά τού ύποφύρα! Αλλά έλπίζω να εινε περαστικά. Και να ιδθς πόσον θα σε απο- ζημιώσθ διά τας άγωνίας σου, ή γαρά τού θα την ξαναιδθς ήγια και άκραίαν, όπως πριν. Α- νυπομονού να μω τό γράψθς.

Καλώς να έλθης, Έλληνικόν Ίδεώδες, σε περιμένω. Ναί, τα φυλλάδια τών άγοραστών εινε εις χαράν κατωτέρως ποιότητος από τών συνδρο- μητών. Οί συνδρομηταί, βλέπεις, πληρώνοντες αρετιώτερα, δικαιοδύνται, όπως τών άλλων προ- νομιών, να έγουν και ατέ. Η διαφορά όμως εινε μικρά. Δηλαδή, και τό γαστί τών άγοραστών μας εινε πολύ καλό, καλύτερο από όλων τών περιουσιών τού πολιδύναται 10 λεπτά.

Καλώς ήλθες, Ποιητής τού Αίνου. Σ' εύχα- ριστώ και διά τό τεράστιον τριφύλλι. "Όχι, μην αλλάξθς τό ψευδώνυμόν σου, τού τό Ήρεις τίσον καιρόν, δεν τό λυπάσαι;

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
Νέα Ψευδώνυμα: Διάτων Άσθη, α [X. K.], Μαριμή Ράβδος, α [Φ.Ο.]

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν " άνταλ- λάξουν: — ή Πουπουλένια (0) με Κυριακήν Άσθη, Μπουμπουλίαν, Κυριακήν Μέλιον — τό "Έλληνοδουλο τού Αίμου (0) με Ήδών της Μάχης, Άρόθουον, Φρόνιλον.

Η Διάπλασι ασπάζεται τούς φίλους της: "Ένα Χιωτάκι έλληθήσαν, εύχαριστώ δι' έ- κείνο τού μ' έρωτήσθ, δεν εινε μω να σε πλη- ροφορήσω, διότι δεν έκαμα ακόμη τούς λογα- ρισμούς;" Νυχοποδλι (περιμένα λοιπόν και την έκτενή επιστολήν σου από τας Αθήνας" κα- λώς να έλθης—άλλα και, εις τό γραφεύν μου) Παιδιά τών "Ηρώων (λέγου, ότι ό πόλεμος θα διαρκήσθ ακόμη δύο τρεις μήνας" έ, δεν εινε και πολύ σχετικώς με ότι ερωτήθημεν εις την άρχήν" εις τό ν. Φαίδωνα, ότι θα ήθελες πολύ να τόν γνωρίζθς, και όταν ξαναίθθς εις τό γραφεύν μου, θα σε συστήσω) Ιουήνην Ο. Κ.

(εύχομαι καλήν επιτυχίαν) Μονάξιβην (έλαθα εύχαριστώ) ναί, πολλά ήρώα πόνηματα τής νουνας; σε έτυχε να διαδάσω και εύχομαι να τής μοιάσθς;) Σείηρον Ελασμένην (καλό τα- ξειδί, έστειλε δι' νού το βίον; Εξερωνήγητν τού Άσείου (εύχαριστώ, έστειλα γάρω διά την γνωριμίαν σου με τόν καλύτερον φίλον μου) Κόσμιον Καύμιον (υποθέτω ότι τώρα τα λαμβάνει τακτικά) Ομηριάδα (στείλε γραμματόσημα Τουρκίας διά τό άλλο, τί εινε ποσό να κάμω εργί); εβαρτάται από την διαθε- σιν τών κατά τίπους θθωμανικων ταχυδρομείων;) Σόλων Λουκίον (εύχαριστώ πολύ δι' όσα γρά- φεις) Προσηλι Άνάμησον (έλαθα, εύχαρι- στώ εργί τό ξέρον άν δεν υποφύρα, τού ήμαι τώρα υπογραμμών να εξαπλώσθω μισή" αλλά υπομονή! κ' αυτό θα περάσθ;) Αίγιλον τού "Ελ- λητισμού (έλαθα, εύχαριστώ) και διεδιδάσθ, σαν τό φύλλον της Τριαικονταετηρίδος μου εις τό ήπ' άρθε, 20—21 τού ήμου τού 1909) Λο- ρήσιον Γ. Β. (τόρον έστειλα) Κόσην τού Βορρά (καταστάθ ή επιστολή σου) Αλέξω- δον τόν Μακεδόνα (μόνον τών "Ηνωματικών Άσπαστων αι όσες; γράφονται εις κατόχαστον; αι τών "Ήδδ, Διαγωνισμών" εις κοινήν, αλλά συνοδεύονται από 10 λεπτά;) Ψοάιων Ρόδον (έστειλα) Διηροστοφί Βασιλί, Μηθουμάι (ών Ίδεώδες, κτλ, κτλ.

Εις όσας επιστολάς έλαβα μετά την 22αν Σεπτεμβρίου, ήκαπητήσω εις τό προσέγς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις δεκταί μέχρι της 30ης Νοεμβρίου

451. Αεθίγγωρος

"Ένα λευκόν με άνη έγραμμάτισα.
Και πόλιν μιάς; νήσον εσχημάτισα
*Έστέλη υπό της Βουλίας της Πάριμας

452. Συλλαβόγγωρος

Γράμμακ και νήσον, ιδεα.
*Αν βάλθς, ετή σείρα.
Στα δένδρα τότε κίττα
Να μ' είνθς, μιά γαρά.
*Έστέλη υπό τού Στρατηλάτου τών Έλλήνων

453. Ψαρονόμιαλο.

* * * * *
* * * * *
* * * * *

Νάντικα κατασθαβόν οι αστερίσκοι διά γραμμα- των ούτως, ώστε να γινώσκονταί κατά σειράν: μέρος της ένθυμασίας, τών άγριον, γεωμετρικόν σχήμα, Αυτοκαταρ τής Ροίμης, ένθως, Βασίλειος τών Έβραίων, σόμα διαφανής όρνιθόν.

*Έστέλη υπό της Σιωπηλής Νυκτός

454. Αισιούς Αναγραμματαίους

*Όπως είμαι χαλιωμένω;
Προσπατώ τό κεφαλι.
Μω" ετι βοούρω με τρώγεις. —
*Επιπρόβα έλαμένο.
Δίγος να τό άνοήσθς. —
*Έταν μανηγραμματαίους
Μ' αναγραμματαίους πάλι;
Είς εμπ θα κατοικήσθς.
*Έστέλη υπό τού Τέλλου Άγγα

455. Στοιχειοτόγγωρος

Ήμαι πόλις της Πάλλιας.
Τό κεφαλι μου άν έλλάζθς
Και τόν τόνον άν κινήσθς.
Ματά πάσης εύκολίας
Κατωιδίον τή ζωόν,
Ατά μου, θα σχηματίσθς.
*Έστέλη υπό τού Κόσμου Καλομήν

456. Κρυπτογραφικόν

1 2 3 4 5 6 7 8 = Πέρος Στρατηγός.
2 3 1 2 = Ήδως άμάξθς.
3 5 4 5 8 = Νήσος.
4 2 6 7 2 = Κράτος.
5 3 1 5 8 = Αίγιον.
6 5 1 5 8 = Αιολική διαίρεσις.
7 5 6 7 5 6 = Ήλατος.
8 5 1 5 1 2 = Άρχαία πόλις.
*Έστέλη υπό τού Πονελλήνιου Πόδων

457. Τριπλή Άκροστιχίς

Τά μεν άρχικά τών κάτωθι ζητούμενων λέ- ξεων, αποτελούν ποταμόν της Πάλλιας: τα άνω- τέρα γραμμάτα θείαν και, τα τρίτα ύποκριόν.
1. Ποταμός της Ελλάδος. 2. Πόλις της Ελλάδος. 3. Νήσος της Ελλάδος. 4. Ζών φορητόν. 5. Τρώς, αυτό τό ζώου.
*Έστέλη υπό τού Μέλλου Έφευέτου

458. Φωνηεντόλιπον

γς - δ - δαθ
*Έστέλη υπό Αντιγόνης Σ. Δήμιου

459. Γίγως

Τ παρ
Τ Τ παρ περ 1
Σ Τ παρ βρ οι φρσ 1
Τ Τ παρ περ 1
Τ Τ παρ 1
*Έστέλη υπό τού Έλληνικού Ίδεώδους

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[14' - 104]

Αντάλασσω γραμματίσθρα με πάντα συνδρομη- την της Διαπλάσεως, αποδίδον Κυριακά, Επίσης, σ. ρ. ταία. Απάντησις ταχίσθ — Στέφανον Μιταξάκην, Μητρόπολην Κυτίου, Λα- ρυνα Κέρου.

ΕΒΔΟΜΑΙΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 40ου ΦΥΛΛΟΥ
(Ίδε την λίσαν εις την σελ. 311)

- ΑΘΗΝΩΝ: Κωνσ. Δ. Έλευθερουδάκης, Λεων. Μ. Αρναύτης, Γεωργ. Δ. Μέρου, Μαρία Πατσούρη- Γεωργ. Α. Κοκαίνης, Γεωργ. Ε. Μανδράς.
ΑΪ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Μεγάλη Έλλάς.
ΑΙΓΙΝΗΣ: Μικρός Παγασηύς.
ΑΡΓΟΥΣ: Αιτόνομος "Ήλατος.
ΒΟΛΟΥ: Γεωργία Κ. Λυμναδοπούλου.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χοράλ. Αιακίτης.
ΘΗΒΩΝ: Στήριχος Παπαγγέλου.
ΚΑΒΑΛΛΑΣ: Έλευθερος Κροντωιάλης.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Σουλ. Δ. Κυριακαλίδης.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Βασίλειος Λυγός, Δαρνοσταφής: Βασιλείς, και "Ένας χωρίς υπογραφήν.
ΛΗΣΟΥΡΓΙΟΥ: Μαριμα Κ. Μ. κ.η.η.
ΠΑΤΡΩΝ: Σπυριδούλα Κ. Τσαντζερί: Πατρινό Ναυτάπουλο, Τίμης Σανθόπουλος.
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: Άλέξ. Αΐαν. Οικονομολόγος.
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Έλευθερωθέσσα "Ήλατος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών εμρόντων την λίσαν τό όνόματα ετέθησαν εις την Κληρώδα και εκλήθηθη ή εν Λησούργε. ΜΑΡΙΑ Κ. ΜΑΚΡΗ, ή όποια έννεγράφη διά τρεις μήνας από της Οκτωβρίου.